

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

28 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Țurcan Anatolie, Talpă Boris,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Moldovan Gabriela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Farîma Elena XXXXX, născută la xxxxx, originară și domiciliată în localitatea xxxx, r-ul xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.09.2020 – 13.09.2021;

Instanța de apel: 08.10.2021 – 03.11.2022;

Instanța de recurs: 16.01.2023 – 28.06.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 13 septembrie 2021, Farîma Elena a fost achitată de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv, că există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei – legitima apărare.

A fost respinsă solicitarea părții acuzării de încasare de la Farîma Elena a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu investigarea prezentei cauze penale.

Acțiunea civilă înaintată de Țurcan Sergiu ca prejudiciu moral și material în sumă de 40 000 lei a fost lăsată fără soluționare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *potrivit rechizitoriului, Farîma Elena se învinuiește în faptul, precum că ea, la data de 03.02.2020 aproximativ pe la ora 23.00, aflându-se la domiciliul său amplasat în sat. xxxxx, r-ul xxxx, urmare a conflictului izbucnit, a manifestat un comportament agresiv și violent față de concubinul său Țurcan și urmărind scopul provocării suferințelor fizice i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu un cuțit de bucătărie în regiunea abdomenului, cauzându-i conform raportului de expertiză*

judiciară nr. 202019P0081 din 06.02.2020 plăgi la hemitoracele stâng, penetrante în cavitatea pleurală, plăgile peretelui abdominal pe dreapta și coapsa stânga, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect vulnerant tăietor - înțepător, posibil la data și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

Acțiunile lui Farîma Elena, de către organul de urmărire penală au fost încadrate în prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Prima instanță a constatat la caz existența uneia din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei cum ar fi legitima apărare, dat fiind:

- lipsa intenției inculpatei de cauzare a vătămarilor corporale, îndreptându-și acțiunile spre apărare de agresivitatea manifestată de către Țurcan Sergiu, care după consumarea băuturilor alcoolice, intenționa forțat să întrețină cu ea raport sexual, lovind-o peste tot corpul, ceea ce se confirmă prin raportul de expertiză din 04.02.2020, susținut prin declarațiile victimei de recunoaștere a faptului inițierii conflictului pe fonul stării de ebrietate alcoolice și comportamentului agresiv manifestat prin lovituri cu picioarele;

- acceptarea de către inculpată a situației din seara zilei de 03.02.2022 ca un atac direct, imediat și real îndreptat asupra sa, de care urma să se apere, ceea ce-i reduce vinovăția.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Edineț Nadejda Podgurschi, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei soluții noi de condamnare a Elenei Farîma pe art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa prin aplicarea art. 79 Cod penal, de cinci ani închisoare, cu suspendare condiționată a executării în temeiul art. 90 Cod penal, pentru perioada probațiunii de cinci ani, încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor în sumă de 1714 lei și admiterea în tot a acțiunii civile.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul a invocat că:

- prima instanță nu a apreciat obiectiv probele, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Țurcan Sergiu; procesul-verbal de cercetare la fața locului; raportul de expertiză judiciară nr. 202019D0037 din 18.02.2020, potrivit cărui la S. Țurcan au fost constatate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, produse posibil la data și circumstanțele indicate; raport de expertiză judiciară nr. 202037A0185 din 24.08.2020, conform căruia E. Farîma în momentele importante pentru dosarul penal avea capacitatea de a conștientiza și dirija acțiunile sale, fiind recunoscută responsabilă;

- instanță și-a bazat soluția doar pe declarațiile inculpatei și selectiv a părții

vătămate, cărui i-au fost cauzate vătămări corporale grave cu aplicarea cuțitului, ce nu puteau să survină în lipsa faptei imputate, iar caracterul lui provocator putea fi anihilat fără cauzare de daune integrității corporale, fiind doar o circumstanță atenuantă a predepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2022 a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o soluție nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Farîma Elena a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită prin coroborare cu art. 79 Cod de procedură penală, pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare.

În corespundere cu dispozițiile art. 90 alin. (1) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani, obligând-o în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

În temeiul art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, cerințele lui Țurcan Sergiu referitor la despăgubirile de ordin material și moral, s-a dispus a fi soluționate în ordinea procedurii civile.

În temeiul art. 229 Cod de procedură penală, s-a dispus încasarea de la inculpata Farîma Elena a cheltuielilor de judecată în mărime de 1714 lei, pentru efectuarea expertizelor medico-legale, cu trecerea lor în contul statului.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, cumulul probelor verbale și celor materiale administrate în prezenta cauză, ce au fost supuse unei cercetări suplimentare în instanța de apel, denotă cu certitudine vinovăția inculpatei Farîma Elena în aceea, că *la 03.02.2020 aproximativ la ora 23:00, aflându-se la domiciliul din localitatea xxxxx, xxxxx, urmare a conflictului izbucnit, a manifestat un comportament agresiv și violent față de concubinul său Țurcan Sergiu și urmărind scopul provocării suferințelor fizice i-a aplicat acestui mai multe lovituri cu un cuțit de bucătărie în regiunea abdomenului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202019P0081 din 06.02.2020, plăgi la hemitoracele stâng, penetrante în cavitatea pleurală, plăgile peretelui abdominal pe dreapta și coapsa stânga, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect vulnerant tăietor - înțepător, posibil la data și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, respectivele acțiuni încadrându-se la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal cu calificativele: violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

Instanța de apel a statuat că probele administrate pe dosar atestă faptul, că în rezultatul acțiunilor ilegale ale inculpatei Farîma Elena, fostul ei soț Țurcan

Sergiu a avut de suferit fizic, fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. 202019P0081 din 06.02.2020, fiindu-i cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, prin aplicarea a patru lovituri cu cuțitul, două dintre care în abdomen cu penetrare în pleură.

Instanța de apel a respins argumentul apărării preluat de instanță referitor la pretinsa comitere a faptei în situația legitimei apărări, or, din momentul agresivității la care inculpata a fost supusă de către victimă, până la momentul în care ea de repetate ori l-a înjunghiat, trecuse un anumit interval de timp, ceea ce denotă faptul, că conflictul a fost anihilat, lipsind pericolul real și iminent al securității integrității ei corporale.

Instanța de apel a reținut că, în sensul art. 36 alin. (2) Cod penal, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, **imediat**, material și real, îndreptat împotriva sa, (...); adică, legitima apărare este admisibilă pentru a respinge un atac îndreptat împotriva unei persoane sau a unui interes public; realizată printr-o faptă prevăzută de legea penală; îndreptată împotriva atacantului, **concomitentă cu atacul și proporțională gravității lui**. Apărarea este legitimă numai în măsura în care aceasta este îndreptată împotriva unui atac agresiv, urmărind înlăturarea acestuia și a pericolului pe care el îl generează, fiind proporțională cu gravitatea atacului.

Instanța a concluzionat că, în seara cu pricina, urmare a unui conflict pe fon de gelozie și stare de ebrietate alcoolică, foștii soți s-au certat, inițial victima maltratând inculpata, fapt ce rezultă din raportul de expertiză judiciară și pentru care acesta a fost condamnat, după care inculpata E. Farămă la un interval de timp ce s-a scurs dintre acțiuni, neavând pericol real și imediat asupra integrității corporale, intenționat i-a aplicat victimei S. Țurcan patru lovituri cu cuțitul două dintre care în abdomen cu penetrarea pleurii, fapt ce denotă prezența în acțiunile ei a elementelor componente de infracțiune, prevăzută la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Concluzia reținută supra de către instanța de apel, s-a menționat că se întemeiază pe baza probantă administrată în prezenta cauză, ce denotă caracterul infracțional a faptei comise de către inculpată, nerecunoașterea cărei de către aceasta nu este altceva decât o tentativă de evitare a răspunderii și pedepsei penale, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, îi dovedesc inculpatei integral vinovăția în comiterea violenței în familie asupra lui S. Țurcan.

Instanța de apel a constatat că caracterul violent al victimei în seara cu pricina și anterior acestui caz, confirmat prin lucrările cauzei, din care rezultă atragerea lui repetată la răspundere pentru violență domestică, nu îndreptățește acțiunile inculpatei și nu-i justifică fapta comisă, atâta timp cât pericolul pentru integritatea ei corporală era depășit, ea ne având temei pentru a acționa violent

în apărarea sa.

La individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a reținut drept circumstanțe ce-i atenuează răspunderea penală: caracteristica pozitivă de la locul de trai (f. d. 61, vol. 1); lipsa antecedentelor penale (f.d. 92, vol. 1), prezența la întreținere a unui copil minor și mamei cu vârstă înaintată (f. d. 60, vol. 1), aplicarea asupra ei, în ziua incidentului, a violenței de către partea vătămată, poziția acestuia de nesancționare a Elenei Farîma pentru faptele comise, considerând posibilă aplicarea în speță a prevederilor articolelor 79; 90 Cod penal, stabilindu-i inculpatei pedeapsa sub limita minimă a normei penale, cu suspendarea executării ei, pentru perioada de probațiune, în care urmează să-și demonstreze corectarea, astfel atingându-se scopul legii penale și a principiului umanismului, statuat la art. 4 Cod de procedură penală, potrivit cărui legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, urmând să fie de așa natură ca cel vinovat să se simte pe deoparte protejat de legea penală, iar pe de altă parte să se conformeze restricțiilor impuse de ea în scopul conștientizării rolului ei educativ.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Moldovan Gabriela în numele inculpatei, prin care invocând incidența *pct. 8) și 12)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea deciziei și menținerea sentinței.

5.1 În susținerea recursului, avocatul Moldovan Gabriela menționează următoarele:

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că în cadrul judecării cauzei în ordine de apel, partea vătămată, Țurcan Sergiu a declarat că el este vinovat de cele întâmplate. Mai mult ca atât, că în urma conflictului apărut între părți, pe ambii soți au fost intentate dosare penale;

- instanța de apel eronat a apreciat probele și materialele din cauza penală, or aceasta urma să ia în considerație personalitatea inculpatei, care conform caracteristicii eliberate se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost condamnată și în privința acesteia nu au fost pornite cauze penale, iar conform cazierului contravențional în privința lui Farîma Elena nu au fost întocmite procese-verbale cu privire la contravenție. Pe când partea vătămată Țurcan Sergiu a fost atras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, prin sentința din 16.03.2018, art. 201¹ alin. (1) Cod penal, prin sentința din 03.03.2021, și art. 201¹ alin. (1) Cod penal, prin sentința din 20.07.2021;

- de către instanța de apel au fost încălcate prevederile alin. (2) al art. 414 Cod de procedură penală, or în motivarea deciziei instanța de apel indică că *potrivit lui Țurcan Sergiu revenind în seara de 03.02.2021, pe la orele 18:00-19:00 de la serviciu, urmare a consumului de băuturi alcoolice și conflictului avut cu fosta soție E. Farîma pe motiv de gelozie, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și piciorul, după*

care s-a culcat pe pat, ținând-o de mână, moment în care ea posibil a luat cuțitul de pe masă înjunghiindu-I repetat, după ce a chemat salvarea cu care a fost transportat la spital;

- nu se regăsește confirmarea intenției directe sau indirecte a inculpatei la comiterea infracțiunii incriminate, de violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei. Or în timp ce a fost maltrată, Farîma Elena a luat cuțitul de pe masă și l-a lovit pe Țurcan Sergiu ca să curme acțiunile violente a acestuia. Circumstanțele date au fost confirmate atât de declarațiile inculpatei Farîma Elena, cât și declarațiile părții vătămate Țurcan Sergiu, care a declarat că el a fost inițiatorul conflictului; era în stare de ebrietate și agresiv atât față de inculpata, cât și față de copilul acesteia; a lovit-o pe inculpată cu picioarele și o ținea strâns să nu fugă afară, ca soacra să nu vadă toate acțiunile sale;

- eronată concluzia instanței de apel că din momentul agresivității la care inculpata a fost supusă de către victimă, până la momentul în care ea l-a înjunghiat, trecuse un anumit interval de timp, ceea ce denotă faptul, că conflictul a fost anihilat, lipsind pericolul real și iminent al securității integrității ei corporale. Or în instanță nu au fost prezentate careva probe noi care ar demonstra acest fapt, or nici în raporturile de expertiză judiciară nu se indică ora concretă sau cea aproximativă când părțile pe dosar au aplicat loviturile;

- instanța de fond corect a apreciat atât probele prezentate de către partea apărării, cât și de către partea acuzării și a ajuns la concluzia că comiterea faptei de către inculpata Farîma Elena a fost în situația legitimei apărări;

- instanța de apel indică precum că pericolul pentru integritatea corporală a inculpatei era depășit, ea ne având temei pentru a acționa violent în apărarea sa. Concluzia care de asemenea este una eronată și lipsită de probe, or însăși partea vătămată a declarat el este vinovat de cele întâmplate, iar loviturile aplicate cu cuțitul de către inculpata au fost produse anume în momentul când Țurcan Sergiu o lovea. Astfel, atacul îndreptat asupra inculpatei era unul direct, imediat, și real, fiind necesară întreprinderea unor acțiuni imediate în scop de apărare;

- instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre prin care s-a comis o eroarea de drept;

- acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate. În acțiunile lui Farîma Elena lipsește vinovăția, deoarece aceasta, fiind în stare de legitima apărare, a fost forțată să acționeze de necesitatea apărării valorilor sociale periclitare de un atac (integritatea corporală și sănătatea - a fost bătută, libertatea și inviolabilitatea sexuală a persoanei - Țurcan Sergiu a încercat să întrețină un raport sexual forțat; apărarea copilului său - deoarece admitea faptul că Țurcan Sergiu putea să se răzbune pe fiul inculpatei, asupra căruia acesta de asemenea a aplicat violență).

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Sub aspectul temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal atestă că partea apărării consideră că inculpata Farîma Elena urmează a fi achitată, deoarece ultima a acționat în stare de legitimă apărare.

Colegiul constată că, temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile articolelor 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor ei infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată în Curtea de apel, cercetate, verificate și analizate în decizia pronunțată.

Colegiul penal menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Acesta include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, precum că, instanța de apel eronat a apreciat probele și materialele din cauza penală, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal constată că, instanța de apel, rejudicând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpata, partea vătămată, a analizat amănunțit și probele scrise, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatei Farîma Elena în săvârșirea infracțiunii de violență în familie soldată cu vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, a fost dovedită integral.

În dezbaterile argumentelor recurentului, precum că inculpata Farîma Elena a acționat în stare de legitimă apărare, Colegiul penal menționează următoarele:

Potrivit art. 36 alin. (2) Cod penal, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

Potrivit normei de drept enunțate, o faptă se consideră săvârșită în stare de legitimă apărare în condițiile în care:

- a) să fie săvârșită o faptă prevăzută de legea penală;
- b) fapta să fie săvârșită ca urmare a unui atac material, direct, imediat și real;
- c) atacul să fie îndreptat împotriva persoanei sau împotriva unui interes public;
- d) atacul să prezinte un pericol grav pentru persoană, drepturile celui atacat ori interesul public.

Pe lângă aceste condiții, direct indicate în lege, mai sunt două condiții ce

caracterizează apărarea, în lipsa căroră fapta nu poate fi considerată ca săvârșită în condițiile limitelor legitimei apărări:

- a) apărarea să fie proporțională cu împrejurările și gravitatea atacului, și
- b) apărarea să rămână în limitele necesare.

Astfel, potrivit condiției proporționalității, se cere ca în caz de atac grav, să fie o apărare gravă, iar în caz de atac mai ușor, și apărarea să fie mai ușoară (de exemplu, în caz de atac asupra vieții, se poate răspunde cu apărare contra vieții agresorului, în caz de atac contra integrității corporale, să se răspundă cu apărare contra integrității corporale a agresorului etc.). Nu se poate face un calcul matematic în astfel de cazuri, de aceea se va ține cont de tulburarea și emoția inerentă conflictului dintre agresor și agresat.

Cu toate că nu este direct stipulat în lege, apărarea trebuie să rămână în limitele necesare, adică acțiunile agresatului să nu depășească limitele legitimei apărări. Potrivit acestei condiții, apărarea trebuie să înceapă în momentul declanșării atacului sau imediat după începerea atacului și trebuie să se termine odată cu înlăturarea atacului. Fapta nu poate fi considerată ca săvârșită în condițiile limitei legitimei apărări, când a fost săvârșită după ce atacul a fost preîntâmpinat sau produs deja consecințele atacului și a decăzut vădit necesitatea apărării.

Colegiul penal consideră neîntemeiate criticile recurentului în aspectul dat și susține concluziile instanței de apel, potrivit căroră, *caracterul violent al victimei în seara cu pricina și anterior acestui caz, confirmat prin lucrările cauzei, din care rezultă atragerea lui repetată la răspundere pentru violență domestică, nu îndreptățește acțiunile inculpatei și nu-i justifică fapta comisă, atâta timp cât pericolul pentru integritatea ei corporală era depășit, ea ne având temei pentru a acționa violent în apărarea sa.*

Colegiul penal reține că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat, din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, statuează că, temeiurile invocat de către avocatul Moldovan Gabriela, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Moldovan Gabriela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Farîma Elena XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **10 august 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Țurcan Anatolie

Talpă Boris